

یادداشت

جنايات عربستان عادی انگاری نشود

محسن پاک آیین

تحلیلگر مسائل بین الملل

در حالی که افکار عمومی در جهان بر اخبار بحران اوکراین متمرکز است، در غرب آسیا، حکام سعودی دست به جنایت تازه‌ای زدند و در تاریخ ۲۱ اسفند تعداد ۸۱ نفر از منتقدان سنی و شیعه خود را وقیحانه اعدام کردند. دولت سعودی که خود آفریننده گروه‌های تروریستی داعش و القاعده است، در یک اقدام فریکارانه و فرافکنانه، جرم این افراد را همکاری با اعضای «القاعده» و «داعش» عنوان کرد و سعی کرد بدین گونه اقدام چنانیکارانه خود را توجیه کند.اقدام ضدانسانی عربستان، محکومیت‌های گسترده‌ای را در سطح منطقه و جهان به همراه داشت تا حدی که سازمان ملل متحد نیز روز دوشنبه ۲۳ اسفند با صدور بیانیه‌ای، اعدام «دسته جمعی» مردم در عربستان را محکوم کرد. دولت سعودی به خصوص بعد از به قدرت رسیدن بن سلمان، هرساله شمار زیادی از مخالفان خود را با توجیه مقابله با آزادی بیان و به بهانه همکاری با تروریسم به مجازات‌های سنگین و اعدام محکوم می‌کند. عربستان طی سال‌های اخیر فقط به کشتن مخالفان خود اقدام نکرده بلکه شمار زیادی از اتباع دیگر کشورها را نیز دستگیر، شکنجه و اعدام کرده است. اتهامات وارده به این افراد نه تنها مردم عربستان بلکه بسیاری از ملت‌های مسلمان و آزاده را قانع نکرده و همگان این جنایت را ناشی از تسویه حساب‌های مذهبی و سیاسی می‌دانند. به رغم محکومیت جنایت اخیر حکام سعودی توسط سازمان ملل متحد، بسیاری از مخالفان رسانه‌ای و روشنفکری غربی که اشک تسماح برای کشته شدنگان مردم چشم آبی و مویور اوکراین در جنگ با روسیه می‌ریزند، با رویکرد گزینشی،نسبت به اعدام‌های اخیر مسلمانان مظلوم در سرزمین حجاز ساکت مانده و بی تفاوت بوده و گاهی نیز به اقدامات غیر موثر و صرفاً صدور بیانیه بسنده کردند. متأسفانه اکثر دولت‌های عضو شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد نیز دچار سیاست‌زدگی شده ومسئولیت خود در قبال جنایت آل سعود را فراموش کرده‌اند.گزارشگران ویژه شورای حقوق بشر و گزارشگر ویژه اعدام‌های فراقضائی نیز به‌جای انجام تحقیقات جامع درباره این جنایت، سکوت اختیار کرده و گویا تنها خود را موظف به حمایت از مردم جنگ زده اوکراین می‌دانند.این قبیل دولت‌ها پس از گذشت بیش از ۷ سال از آغاز تجاوز عربستان سعودی به یمن که به کشته شدن بیش از ۳۷۰ هزار غیرنظامی، تخریب گسترده زیرساخت‌ها و مراکز ارتباطی، درمانی و بهداشتی انجامید، نیز، با بی تفاوتی، مشوق جنایات انتحالی سعودی و امارات بوده‌اند.در ایران نیز نهادهای فرهنگی، نخبگان سیاسی و رسانه‌های داخلی شاید با «عادی انگاری» جنایت سعودی یا تمرکز بر موضوع اوکراین، نسبت به عمق جنایت حکام سعودی نباشند. به واکنش قوی و گسترده نسبت به این جنایت نداشته‌اند.در این مقطع باید از تمامی سازوکارهای بین‌المللی و ظرفیت‌های حقوق بشری داخلی و خارجی برای جلب نظر سران کشورها و مقامات بین‌المللی و منطقه‌ای جهت افشای اقدامات ضد حقوق بشری عربستان سعودی استفاده شود. عدم تکرار این قبیل جنایات توسط حکام ریاض، با یک اهتمام جمعی در سطح رسمی و عرصه دیپلماسی عمومی امکانپذیر خواهد بود.

در پیچه

حسن بهشتی پور؛ پوتین و زلنسکی مذاکره کنند

احتمال پایان جنگ و جود دارد

یک کارشناس مسائل بین الملل به تاثیر تحریم‌ها بر روسیه اظهار داشت؛ اقتصاد روسیه در اقتصاد بین‌الملل وارد شده است و برخلاف ایران که در اقتصاد بین‌الملل وارد نشده بود، اما روسیه از زمانی که عضو سازمان تجارت جهانی شده، قدرت بزرگی را به دست آورده است بنابراین تحریم‌ها اثر بزرگی بر این کشور خواهد گذاشت. حسن بهشتی پور با اشاره به چرایی فشار جامعه جهانی به روسیه برای جنگ با اوکراین، بر خلاف امریکا در ماجرای حمله به لیبی و عراق و افغانستان ... گفت: فشاری که وجود دارد را باید تعریف کرد. مثلاً در مورد افغانستان، چون حادثه ۱۱ سپتامبر به وجود آمده بود، شوک بزرگی را به جهان ایجاد کرد. از همین‌رو امریکا با این توجیه وارد افغانستان شد که می‌خواهد با گروه‌های تروریستی مقابله کند و قطعنامه شورای امنیت را هم به عنوان مجوز این حمله دریافت کرد. در موضوع عراق هم امریکا سازمان ملل را دور زد و بدون مصوبه شورای امنیت به عراق وارد شد. در آن زمان مخالفت‌های بسیار زیادی هم ایجاد شد، اما کسی به آن توجهی نکرد و چون هم قدرت رسانه‌ای امریکا بالا بود و هم به لحاظ نظامی از قدرت بالایی برخوردار بود، توانست وارد عراق شود. مخالفت‌ها با جنگ عراق و لیبی بسیار زیاد بود اما در ایبلی اروپایی‌ها بیشتر درگیر بودند و در عراق نقش آمریکایی‌ها بیش از پیش بود. رسانه‌ها هم اکثراً در اختیار آمریکایی‌ها بود و جریان به برداشته‌ها نیز به اندازه کافی از این موضوع حمایت کردند و جنگ امریکا علیه عراق و لیبی را پوشش ندادند. وی با بیان اینکه اساساً جنگ امر ناپسندی است، تصریح کرد: طبیعتاً جنگ منفور است خصوصاً نزد ایرانیان. تفاوتی ندارد که ایجادکننده آن کیست، خصوصاً جنگ ناروا که اصلاً توجیهی ندارد. در بحث است که روسیه احساس ترس داشت، اما مذاکرات دیپلماسی هنوز به بن‌بست نرسیده بود و می‌شد از این راه موضوع را حل کرد، اما روسیه با این بهانه و توجیه وارد جنگ علیه اوکراین شد؛ ولی افکار عمومی در جهان این را نپذیرفت و روسیه حتی سازمان ملل و شورای امنیت را هم دور زد و پوتین خودش تشخیص داد و وارد عمل شد. این کارشناس بین‌الملل عنوان کرد: سناریوهای مختلفی در خصوص جنگ روسیه علیه اوکراین وجود دارد. مهم‌ترین نکته‌ای که وجود دارد این است که روسیه بپذیرد که رئیس‌جمهور اوکراین طرف مذاکره باشد و اوکراین تضمین دهد که عضو ناتو نمی‌شود و روسیه نیز نیروهای خود را از این کشور خارج کند. این راه حلی میانه‌ای است که توافق ۲۰۱۴ را احیا کند و روسیه ابرومندانه از این کشور خارج شود و دو استان هم در حاکمیت اوکراین باقی بماند، اما به صورت حکومت فدرالی. وی تصریح کرد: روسیه می‌خواهد حکومت اوکراین حکومت مطلوب خودش باشد و یک دولت هوادار روسیه بر سر کار باشد؛ مثلاً یکی از نزدیکان پوتین که در حصر خانگی است و پوتین می‌خواهد او در اوکراین بر سر کار باشد. از نگاه روسیه این دواستانی که در منطقه دوبانس اوکراین وجود دارند، باید جدا شود، چرا که اکثر روس‌ها در آنجا هستند و پوتین به دنبال آن است که دولت عدس که روی کار می‌آید، جدایی کریمه را به رسمیت بشناسد.

فریدون مجلسی در گفت و گو با «آرمان ملی»:

ایران هنوز

به FATF نپیوسته ؛

- این «علامت بدی» است

آمریکادر بحران اوکراین خود را یک طرف جنگ می‌داند

پول‌های آزادشده پس از توافق صرف توسعه و رفاه مردم شود

ایران برای جایگزینی نفت و گاز روسیه با غرب وارد تعامل شود

باید برای بی‌اعتمادی مردم چاره‌ای اندیشید

دولت برای وضعیت اضطراری مردم چاره‌اندیشی کند

عکس: آرمان ملی /فاطمه فتاحی

آرمان ملی – احسان انصاری: در حالی ایران و کشورهای غربی به ایستگاه پایانی مذاکرات رسیده‌اند که حسین‌امیر عبداللہیان با سفر به مسکو ر ایزنی‌ها در باره احیای برجام را در سطح بالاتری با مقامات کرملین دنبال می‌کند. روسیه در ابتدای مذاکرات نقش دوپهلویی در مذاکرات داشت. در عین حال که رابط ایران و کشورهای غربی بود اما منافع خود را نیز دنبال می‌کرد. با این وجود پس از جنگ اوکراین موقعیت این کشور در عرصه بین‌المللی مخدوش شده است. نکته‌ای که روی سرنوشت برجام نیز اثر گذار بوده است. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی این موضوع با فریدون مجلسی تحلیلگر روابط بین‌الملل گفت‌وگو کرده است. مجلسی معتقد است: ممکن است توافقات موقتی صورت بگیرد و یا پولی آزاد شود اما نمی‌توان با این شرایط در بلندمدت در عرصه جهانی تجارت کرد. نکته دیگر اینکه هنوز ایران به افای تی اف نیپیوسته و هنوز در داخل کشور اجازه تجارت خارجی در حد مطلوب داده نشده است. این در حالی است که اگر ایران افای تی اف را بپذیرد هر زمان که تمایل داشت می‌تواند از آن انصراف بدهد و خارج شود.» در ادامه ما حاصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

در حالی که اخبار منتشر شده بیانگر

قریب الوقوع بودن توافق بین ایران

و کشورهای غربی است اما هنوز این

موضوع به صورت رسمی اعلام نشده و

همچنان مذاکرات با وقفه دنبال می‌شود.

مهم‌ترین گرہ‌های موجود برای رسیدن

طرفین به توافق چیست؟

شرایط زندگی مردم ایران به شکلی است

که با وضعیت مطلوب فاصله دارد و گاها در

وضعیت اضطرار زندگی می‌کنند. این موضوعی است که دولت نیز نسبت به آن آگاهی دارد و به‌خوبی می‌داند که ادامه این وضعیت پیامد‌های خوبی نخواهد داشت. دولت همچنین به این نکته آگاهی دارد که بدون احیای برجام و برداشته شدن تحریم‌های ایران گشایشی در وضعیت اقتصادی کشور ایجاد نخواهد شد. ایران کشوری است که نفت و گاز و مشتقات آن را صادر می‌کند و از سوی دیگر مواد تکمیلی وارد می‌کند.

به‌همین دلیل نیاز مبرمی به دسترسی به بازار جهانی دارد تا هم بتواند نفت و گاز خود را بفروشد و هم اینکه مواد موردنیاز خود را وارد کند. پس از تحریم‌های اخیر استقلال بازرگانی ایران از دست‌رفته است و به‌همین دلیل دولت باید تلاش کند این استقلال از دست‌رفته را به دنبال آن هسند و بیاورد. این موضوع نیز نیاز به توافق دارد. هنگامی که وزیر امور خارجه ایران به مسکو سفر می‌کند نشان‌دهنده این است که ایران به‌دنبال برداشتن موانع تحقق برجام است. به‌هر حال در جنگ اوکراین به دلیل اینکه ناتو در آن نقش دارد امریکا خود را یک‌طرف جنگ می‌داند. امیر عبداللہیان برای کمک مالی و نظامی به روسیه در جنگ اوکراین به مسکو سفر نکرده، بدون تردید او در سفر به مسکو به مقامات کرملین گفته که ترمزی که روس‌ها در ماجرای برجام ایجاد کرده است برای ما مشکل‌آفرین است و اجازه نمی‌دهد ایران به اهداف خود دست پیدا کند. ایران به دنبال دادن تضمین به روسیه است که مطالبات آنها لطمه‌ای به منافع ایران نخواهد زد. همواره از ابتدای مذاکرات هسته‌ای ایران در دو دهه گذشته با این نگرانی همراه بوده‌ام که رفع تحریم‌های ایران باید با رفع تهدیدها در سطح منطقه‌ای همراه باشد. زمانی می‌توان به این نقطه رسید که تحریم‌ها و تهدیدها به یک نقطه تعادل بخش برسند.

با توجه به شرایط فکسر می‌کنید

هنوز این احتمال وجود دارد که به نتیجه

رسیدن مذاکرات به تأخیر بیفتند؟

در چنین شرایطی شاید مذاکرات همچنان ادامه داشته باشد اما به نتیجه جدی نخواهد رسید. ممکن است توافقات موقتی صورت بگیرد و یا پولی آزاد شود اما نمی‌توان با این شرایط در بلندمدت در عرصه جهانی تجارت کرد. نکته دیگر اینکه هنوز ایران به افای تی اف نیپیوسته و هنوز در داخل کشور اجازه تجارت خارجی داده نشده است. این در حالی است که اگر ایران افای تی اف را بپذیرد هر زمان که تمایل داشت می‌تواند از آن انصراف

بدهد و خارج شود. به همین دلیل،

اینکه ایران

هنوز حاضر به پذیرش افای تی اف نشده

علامت خوبی نیست. برخی رویکردهای که

در رون هر دو کشور وجود داشت اجازه

نمی‌داد این مناقشه حل شود و به همین دلیل

این چنین شکل فرسایشی و درازمدت به خود

گرفته است. نکته دیگری که در این زمینه

وجود داشت فقدان تجربه کافی در زمینه

مدیریت جامعه و روابط بین‌الملل بود که

مزید بر علت شده بود.

هرچند این وضعیت به‌مرور زمان بهبود پیدا کرد. از سوی دیگر جریسان رادیکال که رفتار عقلایی نداشتند نیز این چنین نمی‌دادند در یک افق وسیع‌تر و با نگاه به منافع ملی به این موضوع نگاه شود. با این وجود فشارهای گسترده، یکجانبه و خودخواهانه‌ای که در سال‌های اخیر به ایران و به‌خصوص از نظر اقتصادی وارد شد شرایط را به بن‌بستی کشاند که برای باز کردن این بن‌بست تنها همین یک‌راه باقی‌مانده است. باید این نکته را در نظر گرفت که تحریم‌ها زندگی مردم را سخت کرده و امروز مردم برای گذران امور خود با مشکلات جدی مواجه هستند. تحریم‌ها باعث شده رقبای منطقه‌ای مادر دهه‌های اخیر پیشرفت کنند و ایران به جز در زمینه‌های دفاعی در زمینه‌های اقتصادی و سیاسی و توسعه‌ای عقب‌مانده است. هنگامی که جمهوری اسلامی نیز از همه چیز مهم‌تر است. ایران باید دلایل و رویکرد کشورهای غربی را مشاهده کند که آنها به‌دنبال چه چیزی هستند و آیا شرایط تحقق آنها را دارد یا خیر. امتیازاتی که آنها به دنبال آن هستند و جمهوری اسلامی نیز به توافق دارد. هنگامی که وزیر امور خارجه ایران به مسکو سفر می‌کند نشان‌دهنده این است که ایران به‌دنبال برداشتن موانع تحقق برجام است. به‌هر حال در جنگ اوکراین به دلیل اینکه ناتو در آن نقش دارد امریکا خود را یک‌طرف جنگ می‌داند. امیر عبداللہیان برای کمک مالی و نظامی به روسیه در جنگ اوکراین به مسکو سفر نکرده، بدون تردید او در سفر به مسکو به مقامات کرملین گفته که ترمزی که روس‌ها در ماجرای برجام ایجاد کرده است برای ما مشکل‌آفرین است و اجازه نمی‌دهد ایران به اهداف خود دست پیدا کند. ایران به دنبال دادن تضمین به روسیه است که مطالبات آنها لطمه‌ای به منافع ایران نخواهد زد. همواره از ابتدای مذاکرات هسته‌ای ایران در دو دهه گذشته با این نگرانی همراه بوده‌ام که رفع تحریم‌های ایران باید با رفع تهدیدها در سطح منطقه‌ای همراه باشد. زمانی می‌توان به این نقطه رسید که تحریم‌ها و تهدیدها به یک نقطه تعادل بخش برسند.

به‌همین دلیل نیاز مبرمی به دسترسی به بازار جهانی دارد تا هم بتواند نفت و گاز خود را بفروشد و هم اینکه مواد موردنیاز خود را وارد کند. پس از تحریم‌های اخیر استقلال بازرگانی ایران از دست‌رفته است و به‌همین دلیل دولت باید تلاش کند این استقلال از دست‌رفته را به دنبال آن هسند و بیاورد. این موضوع نیز نیاز به توافق دارد. هنگامی که وزیر امور خارجه ایران به مسکو سفر می‌کند نشان‌دهنده این است که ایران به‌دنبال برداشتن موانع تحقق برجام است. به‌هر حال در جنگ اوکراین به دلیل اینکه ناتو در آن نقش دارد امریکا خود را یک‌طرف جنگ می‌داند. امیر عبداللہیان برای کمک مالی و نظامی به روسیه در جنگ اوکراین به مسکو سفر نکرده، بدون تردید او در سفر به مسکو به مقامات کرملین گفته که ترمزی که روس‌ها در ماجرای برجام ایجاد کرده است برای ما مشکل‌آفرین است و اجازه نمی‌دهد ایران به اهداف خود دست پیدا کند. ایران به دنبال دادن تضمین به روسیه است که مطالبات آنها لطمه‌ای به منافع ایران نخواهد زد. همواره از ابتدای مذاکرات هسته‌ای ایران در دو دهه گذشته با این نگرانی همراه بوده‌ام که رفع تحریم‌های ایران باید با رفع تهدیدها در سطح منطقه‌ای همراه باشد. زمانی می‌توان به این نقطه رسید که تحریم‌ها و تهدیدها به یک نقطه تعادل بخش برسند.

است. در ایران منابع طبیعی و انسانی زیادی وجود دارد که می‌تواند زمینه پیشرفت و توسعه را فراهم کند. اینکه ما به چه میزان از این منابع در راستای توسعه کشور استفاده کرده‌ایم موضوع قابل بحث دیگری است. اگر از این ثروت‌های انسانی و طبیعی به‌درستی استفاده شود ایران می‌تواند به مقتدرترین و پیشرفته‌ترین کشور منطقه تبدیل شود. یکی از دیدگاه‌ها که در این زمینه وجود داشت این بود که اگر ما بتوانیم در زمینه نظامی تجهیزات زیادی در اختیار داشته باشیم و به یک کشور قدرتمند تبدیل شویم امکان توسعه و پیشرفت در زمینه‌های دیگر نیز فراهم خواهد شد. هزینه کردن ثروت کشور در راستای قدرت نظامی با دیدن زمینه‌های دیگر به‌خصوص اقتصاد منطقی‌تر است.

امروز افکار عمومی جامعه با این

سؤال مواجه است که در صورت حاصل

شدن توافق چه چشم‌اندازی پیش روی

کشور و زندگی مردم وجود خواهد

داشت؟

واقعیت این است که مردم اعتماد خود را تا حدی از دست داده‌اند و برخی تصمیمات که در داخل کشور گرفته می‌شود نیز نباید به این مساله دامن بزند. مردم نگران این موضوع هستند که پول‌هایی که به‌واسطه توافق به دست ایران می‌رسد در چه مسیری مورد استفاده قرار می‌گیرد.

این پول‌ها صرف توسعه و ایجاد اشتغال و رفاه برای مردم شود تا رضایت مردم را به همراه داشته باشد. هنگامی که اقتصاد یک کشور در وضعیت نامناسبی قرار داشته باشد این وضعیت می‌تواند روی رویکردهای امنیتی و نظامی جامعه تاثیر بگذارد. به‌هر حال ما امروز در شرایطی قرار داریم که می‌توانیم با جهان تعامل داشته باشیم، به منابع مالی و تجارت جهانی از طریق بانک‌های جهانی دسترسی داشته باشیم. طرف مقابل نیز نگران مسائل امنیتی در منطقه خاورمیانه است. این نگرانی به‌خصوص درباره مناطقی بیشتر است که برای آنها خط قرمز به شمار می‌رود. هنگامی که کشورها فارغ از تحریم‌ها استقلال اقتصادی خود را به‌دست

بیاورد می‌تواند با همه کشورهای جهان از جمله کشورهای اروپایی قرارداد امضا کند. در چنین شرایطی ایران می‌تواند تصمیم‌گیری کند که کوتاه‌مدت یا بلندمدت بودن این قراردادها به چه میزان با منافع ملی خود سازگار است و براساس این

رویکرد تصمیم‌گیری کند. حتی شرایط می‌تواند به سمتی حرکت کند که بین ایران و امریکا نیز قرارداد تجاری امضا شود. البته این وضعیت در شرایطی اتفاق خواهد افتاد که استقلال عمل اقتصادی ایران وجود داشته باشد. اقتصاد عملی که در شرایط کنونی وجود ندارد و مخدوش شده است. در شرایط کنونی وضعیت اقتصادی مردم نامناسب است و گرانی‌ها وجود دارد. به همین دلیل تغییر وضعیت اقتصادی مردم باید ازجمله اولویت‌های نخست تصمیم‌گیران جامعه باشد. در چنین شرایطی هر تصمیمی که بتواند شرایط را تغییر دهد و در وضعیت اقتصادی مردم تغییر ایجاد کند حائز اهمیت است.

با توجه به رویکردی که روسیه

نسبت به برجام در پیش گرفته به چه میزان این احتمال وجود دارد که منافع

واقعیت این است

که مردم اعتماد

خود را تا حدی از

دست داده‌اند و

برخی تصمیمات

که در داخل کشور

گرفته نباید به

بی‌اعتمادی دامن

بزند. مردم نگرانند

که پول‌هایی که

به‌واسطه توافق به

دست ایران می‌رسد

در چه مسیری

مورد استفاده قرار

می‌گیرد. این پول‌ها

صرف توسعه و

ایجاد اشتغال و رفاه

شود تا رضایت

مردم را به همراه

داشته باشد

این کشور در روند حاصل شدن توافق وقفه ایجاد کند؟

با نظریی توطئه در این زمینه موافق نیستم که به دلیل اینکه روسیه از تحریم ایران سود برده‌اند در نتیجه تصمیم دارند در روند مذاکرات وقفه ایجاد کنند. این دیدگاه را نمی‌پسندم. بهترین استفاده روسیه از تحریم ایران این بود که بازار انحصار گاز در اروپایی غربی و تا حدودی نفت را به دست آورد و وارد سهمیه‌ه‌های نفت و گاز صادراتی ایران‌شود. روسیه کشور ثروتمند و دارای توانایی‌ها و امکانات زیادی است که اگر تصمیم‌گیری‌های صحیحی درباره آن صورت بگیرد نیاز به این نسارده که درباره ایران دست به توطئه بزند. این احتمال وجود دارد اروپایی واکنش‌های سختی از خود نشان بدهند و روسیه را تحت تحریم‌های شدید قرار بدهند که محتمل به نظر می‌رسد روسیه نیز در واکنش به این تحریم‌ها تلاش خواهد کرد با خطوط گاز و نفتی که در اختیار دارد کشورهای اروپایی را تحت فشار قرار بدهد. این اقدام از سوی روسیه اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. البته این احتمال نیز وجود دارد که کشورها اروپایی درهای رابطه

ببندند و روسیه را تحت فشار اقتصادی قرار بدهند. به‌هر حال در جهان امروز همه چیز به هم ارتباط دارد. در اغلب موارد نیز همین ارتباطات از جنگ‌ها و نزاع‌های بین‌المللی جلوگیری می‌کند، رفتاری که امروز روسیه از خود بروز می‌دهد به بهای از دست دادن و نابود شدن ثروت‌های کشور اوکراین تمام خواهد شد. کشورهای اروپایی نیز نه زورشان می‌رسد که با اقدامات روسیه مقابله کنند و نه تمایلی به این کار دارند. تنها اشتباه کشورهای اروپایی این بود که به این تنش دامن زدند و دولت‌حاکمتری را در اوکراین متواری کردند و دولت کی‌ف را به اعتبار اینکه مردم اوکراینی در پیرامون کی‌یف متراکم هستند و خواسته آنها خواسته همه ملت است نطفه این نفاق را به وجود آوردند. ایران در این ماجرا نه سر پیاز است و نه ته پیاز. به همین دلیل هیچ دلیلی وجود دارد که ایران بخواهد از اقدامات علیه اوکراین حمایت کند. روس‌ها در دورانی که ایران تحریم بود از نبود ایران در بازار نفت و گاز کمال بهره را بردند و سهم ایران را به خود اختصاص دادند و با تحریکاتی که انجام دادند به اختلافات ایران و غرب دامن زدند و تا می‌توانستند از این اختلافات بهره بردند. به همین دلیل ایران می‌تواند با یک دیپلماسی صحیح مسائل خود را در وین سریع‌تر حل و فصل کند تا بتواند بخشی از زبان‌هایی که توسط وارثان نفت و گاز ایران در دوران تحریم‌ها شده را جبران کند. به همین دلیل نیز بهتر است ایران با کشورهای غربی وارد تعامل شود تا از این وضعیت به سود خود استفاده کند.

دیدگاه

تضمین کتبی

آمریکابه روس‌ها

ادامه از صفحه یک /

به‌طوری که پایان این بحران را کابوسی برای خود تصور می‌کنند. گرچه بهانه ظاهری آنها در این مورد ترس از ایران است اما نگرانی اصلی آنها به سیاست‌شان در مورد کرانهٔ باختری رود اردن برمی‌گردد. این داستان را بارها توضیح داده‌ام. ترس واقعی جناح ناسیونالیست افراطی در اسرائیل این است که با خارج شدن ایران از کانون نگرانی‌های بین‌المللی، مساله فلسطین بار دیگر در دستور کار جهانی قرار گیرد و فشارها بر اسرائیل برای پذیرش تأسیس کشور مستقل فلسطینی افزایش یابد. آنها می‌دانند که مقاومت در برابر این فشارها برای‌شان پرهزینه است و از طرفی موافقت‌شان با تشکیل کشور فلسطینی در کرانه باختری را نیز به منزله پایان فلسفه وجودی خود و حتی به تعبیری «پایان جنبش صهیونیسم» و ورود به دوران «پسا صهیونیسم» می‌دانند. بنابراین ماجرا نزد آنان جدی است. در این میان، طیف قدرتمندی در حزب جمهوریخواه آمریکا به‌خصوص مسیحیان انگلیکان نیز همچون طیف راست اسرائیل می‌اندیشند. آنها که برخی آموزه‌های آخرالزمانی بیش از محاسبات استراتژیک و سیاسی راهم‌ای رفتارشان در خاورمیانه است، ادامهٔ بحران هسته‌ای را به سود متحدان راستگرای خود در اسرائیل قلمداد می‌کنند و در عین حال، از این ماجرا در رقابت‌های انتخاباتی داخلی آمریکا در مقابل حزب دموکرات بهره می‌برند. این طیف فعلاً از قدرت لازم و به‌نظر بیشتر به تحریک اسرائیل و برخی متحدان منطقه‌ای آن سرگرم است. افزون بر نیروهای خارجی، دو طیف از ایرانیان نیز برای ناکام گذاشتن برجام تلاش می‌کنند. یک طیف که در خارج از کشور به سر می‌برد، احیای برجام را سبب تداوم حیات و بقا تلقی می‌کند. این طیف برای مخالفت با برجام جز افشاگری‌های دوره‌ای تحت عنوان آنچه «فعالیت‌های پنهان و مخرب» می‌نامد و یکسری تبلیغات روانی بی‌امان ابزار دیگری در دست ندارد و از همین رو، نقش تعیین کننده‌ای قلمداد می‌کند. طیف دوم اما در داخل نظام فعال است. این طیف که به‌بهانه‌های گوناگون همواره تندروانه‌ترین سیاست‌ها را به عنوان تنها راه توفیوه و به سهم خود به آنها عمل کرده است، به شدت نگران آن است که احیای برجام سبب اصلاحات و تعدیلاتی در حوزه سیاست خارجی و داخلی کشور شود. روشن است که همه این مخالفت‌های چهارطرفه از یک زاویه و با یک انگیزه صورت نمی‌گیرد، اما در نهایت خود به دلیل وجود دشمن مشترکی به نام احیای برجام، می‌تواند به اقدامات مشابه و هم‌راستایی منجر شود. بنابراین، وضعیت مراقبت ویژه‌ای را طلب می‌کند.

ناتوی عربی –عربی و روهایی

رهبران صهیونیست

ادامه از صفحه یک /

رژیم صهیونیستی شد به شدت مقامات این رژیم را نگران کرد. در این جنگ اگرچه برخی کشورها به‌صورتی غیر آشکار در کنار رژیم صهیونیستی قرار گرفتند اما در نهایت و پس از ۳۳ روز ارتش اسرائیل محکم شکست سنگینی شد و نتوانست وارد خاک لبنان شود. این جنگ به لحاظ تلفات انسانی به قدری برای اسرائیل گران تمام شد که در همان زمان روزنامه اسرائیلی «هآرتص» با تیتیر درشت نوشت: «حزب... برای اولین بار اشک ژنرال‌های اسرائیلی را در آورده. سال پس از این شکست بود که نخست‌وزیر وقت رژیم صهیونیستی درصدد ایجاد یک مجموعه نظامی تحت عنوان ناتوی عبری –عربی برآمد تا مانع نفوذ محور مقاومت در منطقه شود. اما کشورهای عربی به ویژه کشورهای مانند عربستان، امارات و بحرین به دلیل نگرانی از واکنش ایران هرگز به سمت تشکیل چنین مجموعه‌ای حرکت نکردند زیرا این کشورها معتقدند که حمایت نظامی آمریکا از این رژیم‌ها کفایت می‌کند. لذا موضوع تشکیل ناتو یک رویای دست‌نیافتنی برای مقامات رژیم صهیونیستی تلقی می‌شود و حتی اگر چنین مجموعه‌ای در آینده تشکیل شود در مقابل محور مقاومت ذوب خواهد شد. از سوی دیگر اکنون عربستان سعودی با اعدام ظالمانه و وحشیانه ۸۱ تن از جوانان سعودی که اغلب آنان را شیعیان منطقه الشریعه عربستان تشکیل می‌دهند در انزوای کامل قرار گرفت و نزدیک شدن این رژیم به اسرائیل در این شرایط به انزوای بیشتر ریاض منجر خواهد شد. گردن زدن این جوانان که تنها جرم آنان پیروی از مکتب اهل بیت علیهم‌السلام بود آن هم در میدان عمومی شهر و در انتظار عمومی صورت گرفت و هولناک سکوت کردند و این امر نشان می‌دهد که موضوع حقوق بشر تنها ابزاری در خدمت قدرت‌های غربی است.